

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення про отримання індивідуальної податкової консультації (далі – ІПК) щодо здійснення медичної практики на спрощеній системі оподаткування фізичною особою – підприємцем та керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Відповідно до пункту 1 статті 42 Господарського кодексу України від 16.01.2003 № 436-IV (далі – ГКУ) підприємництво – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку і згідно зі ст. 45 ГКУ здійснюється в будь-яких організаційних формах, передбачених законом, на вибір підприємця.

Відповідно до ст. 58 ГКУ передбачено, що суб'єкт господарювання підлягає державній реєстрації як юридична особа чи фізична особа – підприємець у порядку, визначеному законом.

Термін "медична практика" визначено в Наказі Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики» і має таке значення – це вид господарської діяльності у сфері охорони здоров'я, який провадиться закладами охорони здоров'я та фізичними особами – підприємцями, які відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам, з метою надання видів медичної допомоги, визначених законом, та медичного обслуговування.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлені главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Пунктом 291.3 ст. 291 ПКУ визначено, що обрати спрощену систему оподаткування може юридична особа чи фізична особа – підприємець.

Відповідно до п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до другої групи, належать фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб; обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Обмеження щодо здійснення видів діяльності для суб'єктів господарювання, зокрема фізичних осіб – підприємців – платників єдиного податку першої – третьої груп, визначено нормами п. 291.5 ст. 291 ПКУ.

Отже, платники єдиного податку другої групи можуть надавати послуги виключно населенню або платникам єдиного податку за умови дотримання вимог п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ.

Відповідно п. 52.2 ст. 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.